

242A

DIE XII SEPTEMBRIS.

In festo S. Alphonsi Mariæ de Ligorio,

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

Fundator. Congregationis Sanctissimi Redemptoris.

DUPLEX.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, exceptis iis, quæ sequuntur propria.

ORATIO.

Deus, qui per beatum Alphonsum Mariam, Confessorem tuum atque Pontificem, animarum zelo succensum, Ecclesiam tuam nova prole fecundasti, quæsumus; ut ejus salutâribus mōnitis edōcti, et exēplis roborāti, ad te pervenire feliciter valeāmus. Per Dōminum nostrum...

In I. Noct. Lects. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

Alphonsus Maria de Ligório, Néapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte ætate non obscura præbuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem, cum parentes obtulissent sancto Francisco de Hieronymo, è Societate Jesu, is bene precatus edixit, eundem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiæ bono futurum. Jam tunc a pueritia a ludis abhorrrens, nobilis ephēbos ad christianam modestiam verbo et exēplo componēbat. Adolēscens, dato piis sodalitātibus nōmine, in públicis nosocómiis aegrōtis in-

servire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra mystéria frequenter obire in deliciis habēbat. Piētatē litterarum stūdiis adeo conjūxit, ut sēxdecim vix annos natus, utriusque juris lauream in patria universitatē fuerit assequutus. Patri obtēperans causarum patrocinio suscepit, in quo mūnere obeūdo, atsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitæ institutum ultro dimisit. Spreto igitur præcláro conjúgio sibi á patre propósito ávita primogenitúra abdicata, et ad aram Virginis de Mercēde ense suspēso, divinis ministēriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostólico mūnere fungens, huc illuc pervolans, ingētes perditōrum hōminum conversiōnes perageret. Páuperum præsertim, et ruricolārum miseratus, Congregatiōnem presbyterōrum instituit sanctissimi Redemptōris, qui ipsum Redemptorem sequuti, per agros, pagos, et castēlla paupēribus evangelizarent.

¶. Inveni David....

Lectio V.

Ne autem á proposito umquam divēteret, perpétuo se voto obstrinxit nullam témporis jacturam faciēdi. Hinc

animarum zelo succensus, tum divini verbi prædicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate referlis, animas Christo lucrificare, et ad perfectionem vitam adducere studebat. Mirum sane quot odia extinxerit, quod devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis dum ferventius concionando dissérit, à Virginis imaginæ in eum immisso miro splendore, totus facie coruscâre, et in extasim rapi coram universò populo non semel visus est. Dominicæ Passiõis, et sacrae Eucharistiæ contemplator assiduus, ejus cultum mirificè propagavit. Dum vero ad ejus aram orâret, vel sacrum faceret, quod numquam omisit, præ amoris vehementia vel seraphicis liquescébat ardoribus, vel insólitis quatiébatur motibus, vel abstrahebatur à sensibus. Miram vitæ innocentiam, quam nulla umquam lethali labe sœdâvit, pari cum pœnitentia socians, corpus suum inedia, férreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiæ, scrutationis cordium, bilocationis et miraculorum donis inclâruit.

n. Pôsui adjutórium...

Lectio VI.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorrui. At Cleméntis XIII Pontificis auctoritate coactus, Sanctæ Agathæ Gothórum Ecclesiæ gubernandam suscepit. Episcopus, extérnum dumtaxat hábitum, non autem sevérâ vivendi ratiõem immutavit. Eadem frugalitas, summus

christianæ disciplinæ zelus, impensum in viliis coercendis, arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis stúdium. Liberális in pãuperes, omnes Ecclesiæ provéntus iisdem distribuébat, ac urgente annónæ charitatè ipsam domesticam supelléctilem in aléndis famélicis erogávit. Omnibus ómnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redégit, suæque Congregatiõis Monialium monastérium constituendum curávit. Episcopatu ob graves habitualésque morbos dimisso, ad álumnos suos, à quibus pãuper discésserat, revértitur pãuper. Demúm, quamvis sénio, laboribusque, diutúrna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alácrior, de cœlestibus rebus disseréndi, aut scribéndi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius, kalédis Augusti anno millésimo septingentésimo octogésimo séptimo, Núcériæ paganórum inter suórum álumnórum lácrymas placidissime expirávit. Eum inde virtútibus et miráculis clarum Pius Séptimus, Póntifex Máximus, anno millésimo octingentésimo décimo sexto beatorum fastis, novisque fulgéntem signis Gregórius Decimus sextus in festo Sanctissimæ Trinitatis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono solémni ritu Sanctórum cathálogo accénsuit.

Rf. Iste est qui ante Deum...

In tértio Noctúrno, Homilia sancti Gregórii Papæ in Evangélium, Designávit Dóminus... de Commúni Evangelistarum.

Missa Statuit.

Con licencia del Ordinario.

MÁLAGA: IMP. DEL AVISADOR MALAGUEÑO.

1863.

